

BIG STORY

/// Αννυ Ποδηματά

Η ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ μιλά στο «b.s.»

ΓΙΑΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟ ΕΥΡΩΜΟΛΟΓΟ

Η αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Αννυ Ποδηματά αντικρούει τα επιχειρήματα της Γερμανίδας καγκελαρίου Ανγκελα Μέρκελ για το ευρωμόλογο και μιλά για τις ευθύνες των ηγεσιών αλλά και τον ρόλο των πολιτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η ΕΥΡΩΠΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΥΡΑΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΕΛΙΞΕΩΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΟΡΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΝΑ ΥΠΑΓΟΡΕΥΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

Τι θα λέγατε αν είχατε απέναντί σας την κυρία Μέρκελ;». Το ερώτημα φαντάζει ρητορικό αλλά η ουσία παραμένει... Η ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ κυρία Αννυ Ποδηματά -αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από τον περασμένο Ιούλιο- μπορεί να μην έχει άμεσα τη δυνατότητα να βρεθεί απέναντι στην κυρία Μέρκελ, αλλά το βασικό επιχειρήμα αντίκρουσης της γνωστής θέσης της Γερμανίδας καγκελαρίου για την έκδοση ευρωμολόγου μπορεί να «ακουστεί» και να καταγραφεί σε αυτή την ανοιχτή και διαρκή δημόσια διαβούλευση που αφορά στην ίδια την προοπτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα των πολιτών της.

Οι τελευταίοι, όπως επισημαίνει η κυρία Ποδηματά, είτε ζουν και δουλεύουν στον Βορρά είτε στον Νότο της Ένωσης, επωμίζονται ένα δυσβάστακτο μέρος του κόστους της κρίσης, για την οποία δεν φέρουν τη βασική ευθύνη.

Με αυτό το σκεπτικό άλλωστε, όπως προσθέτει, «πήραμε την πρωτοβουλία να συγκαλέσουμε αύριο, στις Βρυξέλλες, μια έκτακτη συνεδρίαση της Επιτροπής Οικονομικών και Νομισματικών Υποθέσεων, παρουσία των κυρίων Τρισέ, Γιούνκερ και Ρεν». Σε κάθε περίπτωση ζητούνται απαντήσεις και μαζί με αυτές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις για αποτελεσματική διέξοδο από την κρίση.

Αλλά αν επιστρέψουμε στην απάντηση στη Γερμανίδα καγκελαρία, ένα από τα κεντρικά πρόσωπα του «δράματος» αλλά και της όποιας πολιτικής διεξόδου: «Θα έλεγα στην κυρία Μέρκελ ότι η ίδια η εξέλιξη της κρίσης τη διαψεύδει και αναιρεί την επιχειρηματολογία της. Όταν έχουμε σήμερα τρεις χώρες στον Μηχανισμό Στήριξης και τις αγορές να πιέζουν άλλες δύο (Ισπανία - Ιταλία)... εκτινάσσοντας το κόστος δανεισμού τους στα ύψη, μπορεί κανείς ακόμη σήμερα να ισχυρίζεται ότι τα επιτόκια δανεισμού αντικατοπτρίζουν τα θεμελιώδη οικονομικά στοιχεία των χωρών; Μπορεί κανείς σήμερα να αγνοεί ακόμη την παράμετρο της κερδοσκοπίας; Μπορεί να παραβλέπει το παιχνίδι που γίνεται με τη διακίνηση φημών; Μπορεί να θεωρεί, με όλα αυτά που έχουν συμβεί τους τελευταίους 18 μήνες, ότι τα υψηλά επιτόκια δανεισμού είναι

«ΤΟ ΕΥΡΩΜΟΛΟΓΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΙΣΧΥΡΟ ΚΙΝΗΤΡΟ ΓΙΑ ΤΙΣ "ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ" ΧΩΡΕΣ ΝΑ ΕΥΓΙΑΝΟΥΝ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΥΣ, ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΜΟΛΟΓΟ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

έναν μοχλό πίεσης για να ευγιάνουν οι χώρες τα δημόσια οικονομικά τους;». Η κυρία Ποδηματά, μετά λόγου γνώσεως, προσεγγίζει με έναν πολύ συγκεκριμένο και κυρίως συνδυαστικό τρόπο την πρόταση έκδοσης του ευρωμολόγου: «Το ευρωμολόγο, σε συνδυασμό βεβαίως με έναν ουσιαστικότερο και στενότερο δημοσιονομικό και οικονομικό συντονισμό, προωθεί την ολοκλήρωση της αγοράς, εξασφαλίζει ασύγκριτα μεγαλύτερη ρευστότητα και μειώνει το κόστος δανεισμού για όλες ανεξαιρέτως τις χώρες της ευρωζώνης. Θα αντέστρεφα μάλιστα το επιχειρήμα των Γερμανών περί "ηθικού κινδύνου" γιατί ακριβώς θεωρώ ότι το ευρωμολόγο, για την από κοινού διαχείριση/ χρηματοδότηση τμήματος του χρέους όλων των χωρών -π.χ. έως το 60% του ΑΕΠ που ορίζει και το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης-, είναι ένα ισχυρό κίνητρο για τις "προβληματικές" χώρες να ευγιάνουν τα δημόσια οικονομικά τους, γνωρίζοντας ότι το τμήμα του χρέους τους που δεν θα καλύπτεται από το ευρωμολόγο θα πρέπει να χρηματοδοτηθεί από εθνικές εκδόσεις. Αρα, όσο μεγαλύτερο είναι εκείνο το τμήμα του χρέους τόσο υψηλότερα θα είναι και τα επιτόκια για τις εθνικές εκδόσεις».

Το ευρωμολόγο όμως δεν είναι και δεν μπορεί να είναι το μοναδικό εναλλακτικό εργαλείο αντιμετώπισης της διεύρυνσης της κρίσης χρέους στην ευρωζώνη. «Ασφαλώς και το ευρωμολόγο από μόνο του δεν δίνει τη λύση και όσο λάθος είναι να απορρίπτεται δογματικά άλλο τόσο λάθος είναι να θεωρείται πανάκεια», απαντά η κυρία Ποδηματά και επισημαίνει: «Πρώτα απ' όλα, για να είναι το ίδιο το ευρωμολόγο αξιόπιστο, για να έχει την καλύτερη αξιολόγηση και άρα ανταγωνιστικό επιτόκιο, πρέπει τα οικονομικά στοιχεία των συμμετεχουσών χωρών να είναι συγκλίνοντα και όχι αποκλίνοντα. Αυτό σημαίνει, όπως έλεγα και πριν, ότι το κίνητρο ευγιάνσης των δημόσιων οικονομικών, δηλαδή του ελέγχου των ελλειμμάτων και του χρέους, όχι απλώς παραμένει αλλά ενισχύεται. Ομως, όλοι γνωρίζουμε ότι για είναι βιώσιμη η ευγιάνση των δημόσιων οικονομικών χρειάζεται ανάπτυξη και απασχόληση, δημιουργία θέσεων εργασίας. Περιορίζοντας αισθητά το κόστος δανεισμού, το ευρωμολόγο χρέους απελευθερώνει εθνικούς πόρους για την ανάπτυξη, οι οποίοι με τη σειρά τους μπορούν να συνδυαστούν με άλλους ευρωπαϊκούς πόρους, το ΕΣΠΑ, για παράδειγμα, ή το αναπτυξιακό ευρωμολόγο -που ήδη προτείνεται από την Κομισιόν- ή και τους πόρους που θα προκύψουν από τη φορολόγηση των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών».

Ζητούμενο η εμβάθυνση της ενοποίησης της ευρωζώνης

Σε κάθε περίπτωση, η αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πιστεύει και αγωνίζεται από την πλευρά της Προεδρευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο -στην οποία συμμετέχουν οι ευρωβουλευτές του ΠΑΣΟΚ- «για να πάψει η Ένωση να είναι

ουραγός των εξελίξεων αλλά και να πάψουν οι αγορές να υπαγορεύουν στην Ένωση πολιτικές». Αλλά για να συμβεί αυτό πρέπει να συμφωνήσουμε σε εκείνες τις πολιτικές που συγκροτούν «μια ευρωζώνη με μεγαλύτερη οικονομική και κοινωνική συνοχή». Το ζητούμενο, επισημαίνει η κυρία

Ποδηματά, είναι η εμβάθυνση της ενοποίησης με δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις. **Αλλά, as** επιστρέψουμε στην κυρία Μέρκελ: «Αν ερχόταν στο Ευρωκοινοβούλιο, θα τη ρωτούσα ευθέως -με αφορμή και τα τελευταία οικονομικά στοιχεία που δείχνουν επιβράδυνση της οικονομικής

ανάπτυξης στη Γερμανία- ποια από τις δύο προσεγγίσεις για έξοδο από την κρίση είναι προς το συμφέρον των ιδίων των Γερμανών πολιτών. Η απάντηση είναι αυτονόητη και η κυρία Μέρκελ την ξέρε. Το δυστύχημα είναι ότι ορισμένες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις που φλέρταραν με λαϊκίστικες

προσεγγίσεις και εγκλώβισαν την κοινή τους γνώμη στην αρχή της κρίσης μοιάζουν τώρα να έχουν αυτοεγκλωβιστεί». **Η αντιπρόεδρος** του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θεωρεί ότι κάποτε πρέπει να τελειώνει αυτό το παιχνίδι «της γάτας με το ποντίκι» που παίζουν εδώ και μήνες οι

ευρωπαϊκές ηγεσίες με τις αγορές. Τελειώνοντας επισημαίνει: «Πρέπει να πάρουν πάνω τους την υπόθεση της Ευρώπης, της προάσπισης της ευρωπαϊκής ιδέας, και των ευρωπαϊκών αξιών οι πολίτες - τόσο στον Βορρά όσο και στον Νότο της Ευρώπης».